

گزیده بیانات و رهنمودهای

مقام معظم رهبری

پیرامون هنر شعر و مداحی

متن بیانات	شاخص	مولفه
<p>ما مسلمانها و بخصوص ما شیعیان، امتیازی داریم که دیگر ملیتها و ادیان این امتیاز را به قدر ما ندارند و آن عبارت است از اجتماعات دینی که به شکل روبه‌رو، چهره به چهره، نفس به نفس تشکیل میشود که این را در جاهای دیگر دنیا و در ادیان دیگر کمتر میشود پیدا کرد. هست؛ نه به این قوت، نه به این وسعت، نه به این تأثیرگذاری و محتوای راقی. (۸۷/۴/۴)</p>	اجتماعات دینی	اهمیت و نقش هیئات مذهبی
<p>البته باید بتدریج طوری بشود که این سیمت مداحی - که واقعاً یک منصب است - حدود و ثغوری هم پیدا کند. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	تعیین حدود و ثغور مداحی	ضرورت
<p>مداحی اهل بیت، خیلی بالاست. هم مقام بالا و هم تأثیر زیادی در جامعه و ذهن مردم دارد. باید بدانید که چه کسی مداح است، مقدمات کار مداحی او چیست، چه قدر شعر می‌داند، چه قدر حفظ است و چه قدر می‌تواند بخواند؟ این خصوصیات را باید مرکزی عهده‌دار شود. حالا نمی‌دانم این مراکز مرسوم باید این کار را بکنند یا خود شما به کیفیتی فکرش را می‌کنید. این چیزی است که دنیا و نیازهای جامعه‌ی امروز، غیر از آن را بر نمی‌تابد و قبول نمی‌کند. باید این طور باشد. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	خصوصیات مداحی ۱	تاسیس تشکیلاتی برای منصب
<p>کسانی که رسماً این منصب را به عهده می‌گیرند و لباس مقدس ستایش اهل بیت (علیهم‌السلام) را بر تن می‌کنند و مردم، آنها را به این عنوان می‌شناسند، بایستی خصوصیتی داشته باشند و مرکزی باشد که آنها را با این خصوصیات تشخیص بدهد و صحه بگذارد. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	خصوصیات مداحی ۲	مداحی

<p>خود پیش‌کسوت‌های شعری به شعر بپردازند. شعر را ندهید دست آدم‌هایی که سررشته‌ای از شعر ندارند و شعر برایشان یک تفتن دور از زندگی‌شان و دور از فهم و ذهنشان است. خود شماها دور هم بنشینید شعر بگویید. هر جا یک انجمنی هست و یک مجموعه‌ای دور هم جمع می‌شوند و می‌خوانند، شعر رشد پیدا می‌کند. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>رشد شعر</p>	<p>ضرورت تشکیل انجمن های ادبی شعر</p>
<p>همین شعری که خودتان سروده‌اید و ممکن است خوب هم باشد - قضاوت کلی نمی‌کنم - آن را در یک مجمع ادبی، وسط بگذارید و به هر کسی که آن شعر را نقد کند و اشکال بجایی بر این شعر وارد نماید، جایزه بدهید تا قوی بشود. یا از اشعار خوبی که دیگران دارند و یا از اشعار خوب خودتان استفاده کنید. سعی کنید این گونه سطح شعرها را بالا بیاورید. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	<p>نقش شعر</p>	
<p>من اصرار دارم که این نکته را برای برادران عزیز مداح - چه آنهایی که به صورت حرفه‌یی مداح هستند، چه آن کسانی که گاهی در کنار کارهایشان این کار را انجام می‌دهند - تکرار بکنم که این نقش، نقش بسیار مهم و حایز اهمیت و حساسی است؛ این را کم نگیرید. (۱۳۶۹/۱۰/۱۷)</p>	<p>اهمیت مداحی</p>	<p>اهمیت و نقش مداحی</p>
<p>نقش هنر، نقش شعر، نقش ادبیات، نقش حضور در میدانهای عملی در پرورش این روح ایمانی، نقشی است که بسیار بسیار کارساز و مؤثر است. شما جای مداح و ذاکر اهل بیت را اینجا ببینید؛ نقش ایمان آفرین، نقش فرهنگ‌ساز، نقش مستحکم‌کننده‌ی پیوند قلبی بین پیروان و بین آن محبوبان؛ یک چنین نقشی است. این نقش، بسیار نقش مهمی است. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>هنر مداحی</p>	
<p>کار مداح، استفاده‌ی از هنر برای بیان حقیقت است. خود این ایستادن، با صدای خوش و با آهنگ زیبا شعری را خواندن - هم شعر هنر است، هم آهنگ هنر است، هم صدا هنر است - با چندین هنر، انسان یک حقیقتی را بیان کند، میتواند تأثیر مضاعفی در ذهن مستمع و حاضر در مجلس و مخاطب شما بگذارد؛ این خیلی نعمت بزرگی است، خیلی فرصت بزرگی است. (۱۳۹۱/۲/۲۳)</p>	<p>هنر مداحی</p>	

اهمیت و نقش مداحی

<p>اگر مداحی بتواند یک شعر خوب را که دارای مضمون و محتوای خوبی باشد، با صدای خوبی بخواند، شما ببینید که چه قدر خدمت بزرگی است. بسم‌الله، این گوی و این میدان. منتها شرط اولش این است که شعر خوب باشد. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	<p>نقش شعر</p>	
<p>گاهی یک بیت شعری که شما میخوانید، از یک ساعت بحث مستدل یک گوینده‌ی ماهر تأثیرش در دلها بیشتر است. خوب، این خیلی ظرفیت بزرگی است؛ از این ظرفیت باید خوب استفاده کرد. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>نقش شعر</p>	
<p>مداحی و ستایشگری خاندان پیغمبر - که طبعاً ذکر مصائب را هم به همراه دارد - شغل خیلی مهم و بزرگی است. (۱۳۷۷/۷/۱۹)</p>	<p>شغل مهم</p>	
<p>مداحی رایج در بین ما، یک حرفه دو جانبه است؛ فقط آوازه‌خوانی و شعرخوانی نیست؛ ترکیب هنرمندانه‌ای از این دو مقوله است. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>	<p>ترکیب شعر و مداحی</p>	
<p>کارتان سخت است عزیزان! کار شما بر خلاف اینکه بعضیها خیال میکنند چهار کلمه حفظ کنیم و یک صدای بازی هم داشته باشیم، بس است؛ نه، کار، خیلی سخت است. کار، هنرمندانه، مؤثر، هدایتگر و جهت‌بخش باشد. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>نقش هنرمندانه</p>	
<p>مداحی، معرفت‌افزایی است. مداحی، پراکندن معرفت و حکمت و امید و عقیده‌ی راسخ است. مداحی، جوشاندن چشمه‌های عواطف در دلها است؛ با استفاده‌ی از هنر شعر، هنر آواز، هنر اجرا. (۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>ترکیب شعر و مداحی</p>	

ویژگی های مداحی

هنر مداحی	در کار مداحی شما چند چشمه هنری وجود دارد: شعرتان هنر است؛ صدایتان هنر است؛ آهنگی که انتخاب می‌کنید، هنر است؛ اشارات و کارهایی که انجام می‌دهید، هنر است. (۱۳۷۷/۷/۱۹)
منطق داشتن	عنصر دوم، عنصر تعقل است؛ چون منطق، استدلال، حرف حساب، حرف درست و حرف خوب در لابلای این شعرها فراوان وجود دارد و می‌تواند ذهنها را قانع کند. البته منطق، شکل‌های مختلفی دارد. گاهی برهانی است، گاهی خطابی است، گاهی شعری است؛ مقصود این است که بتواند این پیام را به اعماق ذهن مخاطب برساند و او را قانع کند. (۱۳۷۷/۷/۱۹)
حامل پیام دینی	خصوصیت سوم این است که شما حامل پیام دینی محسوب می‌شوید؛ یعنی سیمت معنوی و روحانی دارید. در دنیا خوانندگان خوب زیاد هستند و ممکن است شعرهای خوبی هم بخوانند؛ اما آنها از موضع مداح حرف نمی‌زنند؛ ولی شما از موضع مداح اهل بیت و از موضع معنوی و روحانی حرف می‌زنید. (۱۳۷۷/۷/۱۹)
حامل معارف و اخلاقیات بودن	من بارها توصیه کرده‌ام، باز هم توصیه می‌کنم؛ منبرتان را، مجلستان را تقسیم کنید به دو قسم: قسم اول، معارف و اخلاقیات. ما امروز به اخلاقیات احتیاج داریم، به معارف احتیاج داریم. (۱۳۹۰/۳/۳)
افتخار آفرین بودن	ما احتیاج داریم که جوان ما امروز افتخار کند به اینکه متعلق به ایران اسلامی است؛ افتخار کند به وجود امام؛ افتخار کند به جمهوری اسلامی؛ افتخار کند به دین خود و به مذهب خود و به پیروی اهل بیت. (۱۳۹۰/۳/۳)
غیرمستقیم باشد	بهترین نحوه‌ی بیان هم بیان غیرمستقیم است. در قالب شعر خوب - اینجا نقش شعرا معلوم میشود - غیرمستقیم باشد (۱۳۹۰/۳/۳)

	طالب شعر خوب بودن	شما که مداحید، وقتی طالب شعر باشید، چشمه‌ی شعر شاعر به جوش می‌آید. شما که طالب شدید، او شعر می‌گوید. وقتی شعرش به وسیله‌ی شما خوانده شد، انگیزه‌ی او برای شعر گفتن چند برابر می‌شود؛ یک هم‌افزائی به وجود می‌آید؛ او به شما کمک میکند، شما به او کمک می‌کنید. (۱۳۹۰/۳/۳)
وظیفه مداحان	شناخت وظیفه	طبقه‌ای که با ایمان مردم، با دل مردم، با معارف مردم، با نام مبارک ائمه (علیهم‌السلام) و اهل بیت سر و کار دارد، وظیفه‌ی سنگینی دارد. برادران عزیز! این وظیفه را درست بشناسند؛ درست از آن استفاده کنند. (۸۶/۴/۱۴)
	مطالب پر مغز و پر محتوا باشد	وظیفه و مسئولیت بزرگ جامعه‌ی مداح این است که مطالبش پُر مغز و پُر محتوا باشد و به شیوه‌ی درست این را اداره کند؛ هم در مصیبت و مدایح، و هم در عزا و جشن. باید مطالب با شکلهای مختلف و در قالبهای مختلف بیاید. (۱۳۸۳/۵/۱۷)
	انتساب به خاندان رسالت	آنچه ما وظیفه داریم، این است که خود را شایسته‌ی انتساب به آن خاندان کنیم. البته منتسب بودن به خاندان رسالت و از جمله‌ی وابستگان آنها و معروفین به ولایت آنها بودن، دشوار است. (۱۳۷۰/۱۰/۵)
	امید و نشاط آفرین بودن	امروز احتیاج داریم که نسل موجود ما، نسل جوان ما، با امید، با نشاط، با خوشبینی به آینده، با ایمان به خدا، با پیوستگی قلبی به اهل بیت بار بیاید. (۱۳۹۰/۳/۳)
	تشویق جوانان به تلاش	ما امروز به جوانی احتیاج داریم که بداند سرنوشت خود او و سرنوشت جامعه‌ی او و سرنوشت خانواده‌ی بزرگ او وابسته‌ی به کار و تلاش اوست؛ اهل تلاش باشد، اهل کار باشد، اهل جدیت باشد، اهل پیگیری باشد، اهل تنبلی نباشد، اهل وادادگی و لابلایگری نباشد. این تربیتها چه جوری انجام می‌گیرد؟ شما میتوانید نقش ایفاء کنید. (۱۳۹۰/۳/۳)

<p>وظیفه مداحان</p>	<p>توجه به مسائل روز</p>	<p>ما باید بدانیم که اگر فاطمه زهرا سلام‌الله‌علیها امروز در بین ما ظاهر می‌شدند و یک ساعت، دو ساعت و یا یک روز در بین مردم می‌آمدند، ما را به چه چیزی امر می‌کردند؟ انگشت اشاره به کدام راه از راههایی که در مقابل ما گشوده است، دراز می‌کردند و به ما می‌گفتند که از این راه بروید؟ ما باید آن را دنبال کنیم و در تبیین و تعلیم و معرفتی که می‌خواهیم به مستمع بدهیم، آن را ملاحظه کنیم و نیاز زمان را پُر کنیم. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>
<p>چگونگی توصیف ائمه(ع)</p>	<p>رعایت شان ائمه</p>	<p>حرف من با شما برادران عزیز مداح و ذاکر این است که شماها در این زمینه خیلی وظیفه دارید. من گاهی اوقات توصیه‌هایی می‌کنم. این جور نیست که ما برای عظمت فاطمه ی زهرا درمانده باشیم که چه جور این عظمت را بیان کنیم و متوسل بشویم به شعر، نثر و یا کلامی؛ نه، بلکه ما به آن عظمت احتیاج داریم. (۱۳۸۳/۵/۱۷)</p>
	<p>رعایت شان ائمه</p>	<p>حدود بیست سال پیش، این حرفها را می‌زدیم و خیلی، آنها را می‌شنیدند؛ ولی نمی‌فهمیدند که ما چه می‌گوییم. می‌گفتم فقط درباره‌ی خال و خط خیالی چهره‌ی ائمه(علیهم‌السلام) شعر نسرایید. شعر گفتن درباره‌ی زلف و ابروی و چشم و عارض امام که تعریف نیست. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>
	<p>بیان برجستگی علمی</p>	<p>از مسایل زندگی و برجستگیهای عملی علی(ع) بگویید. در آن روز، این مسایل برایشان روشن نبود؛ اما امروز چگونه است؟ امروز، برای همه روشن است. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>
	<p>توجه به ابعاد معنوی</p>	<p>وقتی راجع به امیرالمؤمنین شعری خوانده می‌شود، باید هم مقام معنوی علی(ع) - که ما از او خبر کمی داریم و از ذهن و فکر و دل ما آدمهای پایین و متوسط پنهان است - و هم عبادت و مظلومیت و حکومت و عدل و ضعیف. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>
	<p>بیان زندگس ائمه</p>	<p>زندگی امیرالمؤمنین را بیان کنیم تا بین او و خصوصش در تاریخ و امروز مقایسه شود. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>

**چگونگی
توصیف
اَئمه (ع)**

<p>امروز شما خوب می‌توانید اینها را تصویر کنید. اول برای خود و بعد برای دیگران تصویر کنید. جهاد امیرالمؤمنین، چیز مهمی است. از دوران کودکی - مثلاً از سن یازده یا سیزده سالگی - که او به عنوان یک انسان خودش را درک کرد، تا آخر عمر با دشمنان خدا مشغول مبارزه بود و بالاخره در این راه هم جان داد. یک شاعر، چه قدر خوب می‌تواند این را بیان کند. یک گوینده، چه قدر خوب می‌تواند این را در ذهنها و تا آن اعماق دل مردم نفوذ بدهد. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	<p>بیان زندگی ائمه</p>	
<p>چیز دیگری که بنده در بعضی از خوانندگان جلسات مداحی اطلاع پیدا کردم، استفاده‌ی از مدح‌ها و تمجیدهای بی‌معناست، که گاهی هم مضر است. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>عدم استفاده از مدح‌های بی‌معنا</p>	
<p>معارف شیعه در اوج اعتلاست. معارف شیعی ما معارفی است که یک فیلسوف در غرب پرورش یافته‌ی با مفاهیم غربی و بزرگ شده‌ی آشنای با معارف فلسفی غرب مثل هانری گربن را می‌آورد دو زانو جلوی علامه‌ی طباطبایی می‌نشاند؛ او را خاضع می‌کند و می‌شود مروج شیعه و معارف آن در اروپا. می‌شود معارف شیعه را در همه‌ی سطوح عرضه کرد؛ از سطوح ذهن متوسط و عامی بگیرد تا سطوح بالاترین فیلسوف‌ها. ما با این معارف نباید شوخی کنیم. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>بیان معارف شیعی</p>	
<p>ارزش ابوالفضل، ارزش حبیب‌بن‌مظاہر، ارزش جُون در اینهاست، نه در قد رشیدش یا بازوی پیچیده‌اش. قد رشید که خیلی در دنیا هست؛ ورزشکارهای زیبایی اندام که خیلی هستند؛ اینها که در معیار معنوی ارزش نیست. گاهی روی این تعبیرها تکیه هم می‌شود! حالا یک وقت شاعری در یک قصیده‌ی سی، چهل بیتی اشاره‌ی بی‌هم به جمال حضرت ابوالفضل می‌کند؛ آن یک حرفی است؛ ما نباید خیلی خشکی به خرج دهیم و سختگیری کنیم؛ اما این‌که ما همه‌اش بیاییم روی ابروی کمائی و بینی قلمی و چشم خمار این بزرگواران تکیه کنیم، این‌که مدح نشد؛ در مواردی ضرر هم دارد؛ در فضاهایی این کار خوب نیست. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>بیان ارزشهای ائمه</p>	

منابع مداحان	قرآن	برای حرکت دادن یک جامعه‌ی مسلمان، بهترین ابزار تان آیات قرآن است. این، چیز خیلی عجیبی است؛ کهنه نشده و کهنه نمی‌شود. با توجه به اینها، هر جا هستید، برای صیقل زدن به این سلاح و کامل کردن و در دست گرفتن آن تلاش کنید. (۱۳۷۰/۱۰/۵)
	ادعیه	در دعاها و زیارت‌های ما، تعبیرات عاشقانه و خیلی خوبی هست که حقایقی را نشان می‌دهد؛ اینها را محور باید قرار داد. آنچه را که مثلاً شیخ و ابن طاووس و مفید و دیگر بزرگان در کتابهایشان گفته‌اند، اینها را بایستی محور قرار داد. بعد آنها را در یک ارایه‌ی هنری، به شکل زیبا و شایسته‌یی بیان کرد. (۱۳۶۹/۱۰/۱۷)
	زیارات	برای مناقب ائمه، از زیارتها، بخصوص زیارت جامعه‌ی کبیره استفاده کنید. بنابراین شما دیگر هیچ احتیاجی ندارید که مبالغاتی را در ذهن خودتان خلق کنید. آنچه که باید در باب ائمه (علیهم‌السلام) گفته شود، در زیارت جامعه هست. شما میتوانید یک فقره از فقرات زیارت جامعه را - حالا شاید صدها فقره است - انتخاب کنید و با توجه به قریحه‌ی شعری و تخیل و فرآوری ذهنی خودتان، یک غزل زیبا و ناب از آب در بیاورید. ظرفیت این معارف اینقدر بالاست. (۱۳۹۰/۳/۲۵)
	مناجات	مناجات هم جزو شعر آئینی است. شعر آئینی فقط مسئله‌ی مدح و مرثیه نیست؛ مناجات هم جزو شعر آئینی است. برای اینکه مضمون مناجات را درست پیدا کنیم، بهترین مرجع، دعاهاست. (۱۳۹۰/۳/۲۵)
	مطالعه	صاحب حرفه‌ی مداحی که خود را مفتخر کرده است به اینکه در این راه خدمت و کار کند، اگر بخواهد همه‌ی این خصوصیات را جمع کند، اولاً احتیاج دارد به مطالعه و کار. به قول معروف، بی‌مایه فطیر است. احتیاج به مطالعه هست، احتیاج به کار هست. (۱۳۹۰/۳/۳)
	دیوان صائب	ما غزلیات زیادی داریم. شما به دیوان صائب نگاه کنید. من یک وقت چند بیت از این اشعار را تصادفی انتخاب کردم و به بعضی از برادرهای مداح گفتم روی اینها کار کنید. دیوان صائب غزل‌های بسیار خوب و مفیدی دارد که در دلها اثر می‌گذارد. دیگران هم از این‌گونه اشعار دارند. (۱۳۹۲/۲/۱۱)

<p style="text-align: center;">منابع مداحان</p>	<p>کتاب های معتبر</p>	<p>این همه مناقب اهل بیت (علیهم السلام) در کتابهای معتبر وجود دارد؛ از آنها استفاده بشود؛ از گفته‌های افرادی که خودشان سندنند، ثقه و معتبرند. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>
	<p>اشعار دینی و مذهبی</p>	<p>اگر بناست شعر محتوایی داشته باشد، بهترین محتواها همین محتوای شعر دینی و شعر مذهبی است با عرض وسیع و ان شاء الله دنبال کنید. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>
	<p>کتاب شعر</p>	<p>شعر خوب و حکمت‌آمیز وجود دارد که اگر کسی بخواهد ده سال تکراری نخواند، می‌تواند در تمام موضوعات، شعر بیرون بیاورد. از شعرای قدیم بگیرید، تا شعرای امروز و شعرهای خوب. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>
	<p>کتاب شعر</p>	<p>اشعار قوی فارسی را در کتابهای گوناگون پیدا کنید و آنهایی را که برای تفهیم مفاهیم و عقاید و اخلاق اسلامی و یا بینش سیاسی و یا هر آنچه که امروز جامعه‌ی اسلامی به آن نیاز دارد و مناسب است، برگزینید و بیاورید در محافل بخوانید. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>
<p style="text-align: center;">ویژگی های شعر در مداحی</p>	<p>خوب و مفید بودن</p>	<p>یک وقت یکی از برادران مداح می‌گفت ما اگر از شعرهای خوب و شعرای بزرگ شعری انتخاب کنیم، مردم نمی‌فهمند؛ بنابراین مجبوریم از این شعرها استفاده کنیم. این طوری نیست؛ من این را قبول ندارم. وقتی با زبان شعر با مردم حرف بزنید، هرچه شعر پیچیده هم باشد، وقتی مداح با هنر مداحی خود توانست این را کلمه کلمه به مردم القاء و مخاطبه کند، در دل مردم اثر می‌گذارد. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>
	<p>محکم، قوی، خوش مضمون و قانع</p>	<p>شعر شما باید خوب، محکم، قوی، خوش مضمون و قانع کننده باشد. گاهی قصیده‌ای که شما می‌خوانید، به اندازه چند منبر یک منبری خوش بیان تأثیر می‌گذارد. گاهی یک بیت شعر بجا به قدر یک کتاب قیمت دارد. اینها آسان و مجانی به دست نمی‌آید. انسان باید زحمت بکشد، کار و تلاش کند، (۱۳۷۷/۷/۱۹)</p>

<p>شعر خوب را بیابد، آن را حفظ کند و بخواند. البته امروز خوشبختانه معمول شده که شعر را از رو بخوانند. به نظر ما اشکالی هم ندارد؛ اما قدیمیها عیب می‌دانستند که از رو بخوانند. البته اگر مداحان شعر را حفظ کنند، یک هنر اضافه هم خواهند داشت؛ اما اگر حفظ نکنند، اشکالی ندارد. مهم این است که شعر، خوب، متین، قوی و خوش‌مضمون باشد. (۱۳۷۷/۷/۱۹)</p>	<p>متین و قوی</p>	<p>ویژگی‌های شعر در مداحی</p>
<p>بهترین مجموعه‌ی شعری که میشود در یک منبر مداحی انسان فکر کند، چیزی است که در آن، اولاً منقبت اهل بیت (علیهم‌السلام) باشد. ذکر مناقب آنها دلها را روشن میکند، شاد میکند، شوق را در انسان برمی‌انگیزد، اشک را از چشمها جاری میکند. البته منظور، مناقب متقن است. اینجور نباشد که انسان به حرفهای سست تکیه کند. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>	<p>بیان منقبت اهل بیت (ع)</p>	
<p>شعر خوب، شعر پرمغز و البته شعر زیبا. خود هنر شعر اثر هم میگذارد. وقتی شعر خوب بود، وقتی استخوان‌بندی شعر، الفاظ شعر، خوب بود - شعر خوب، با مضمون خوب - تأثیرش بیشتر هم هست؛ بعلاوه که سطح ذهن مردم و فکر مردم را هم بالا می‌آورد. (۱۳۹۱/۲/۲۳)</p>	<p>دینی، پرمغز و زیبا</p>	
<p>شعر را از لحاظ هنری، سطح خوب انتخاب کنید؛ چون اثرگذار است. شعر خوب و شعر هنری، همان خاصیت عمومی هنر را دارد. خاصیت عمومی هنر این است که بدون این‌که خود گوینده حتی در خیلی از موارد توجه داشته باشد و غالباً بدون این‌که مستمع توجه داشته باشد، اثر می‌گذارد. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>اثرگذار</p>	
<p>وقتی شعر را میخوانیم، به فکر باشیم که از این شعر ما ایمان مخاطبان ما زیاد شود. پس، هر شعری را نمیخوانیم؛ هر جور خواندنی را انتخاب نمیکنیم؛ جوری میخوانیم که لفظ و معنا و آهنگ، مجموعاً اثرگذار باشد. در چه؟ در افزایش ایمان مخاطب. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>افزایش ایمان</p>	
<p>شعر را بایستی درست و خوب انتخاب کرد. شعر یکی از نمادهای برجسته‌ی هنر است. هر بافته‌ی نظمی، شعر نیست؛ شعر خصوصیات خودش را دارد؛ باید شعر انتخاب کرد. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>	<p>درست و خوب انتخاب کردن</p>	

ملاک شعر خوب	لفظ خوب	اولاً لفظ شعر، لفظِ خوب باشد. (۸۶/۴/۱۴)
	ماندگار	گاهی یک شاعر، یک بیت شعر می‌گوید که از چند ساعت حرف زدن یک سخنور توانا گویاتر است. یک بیت یا یک مصرع شعر، در ذهنها می‌ماند و مردم آن را می‌فهمند و تکرار می‌کنند و نتیجتاً ماندگار می‌شود. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)
	تاثیرگذار	یک هنر عالی، ولو مخاطب آن هنر تشخیص ندهد که این عالی است، اما تأثیر او در نفس آن مخاطب، تأثیر عمیقتری خواهد بود از یک هنر سطحی مبتذل بازاری؛ فایده‌اش این است. (۸۶/۴/۱۴)
	لفظ قوی ، مضامین جذاب و آموزنده	لفظ، باید لفظ قوی، خوب، زیبا؛ مضامین، مضامین جذاب، جالب، تازه، غیر تکراری و مطلب - که عمده این است - آموزنده باشد. (۸۶/۴/۱۴)
	دارای مفاهیم اسلامی	یکی از چیزهایی که باید در این اشعار باشد، عبارت از مفاهیم بلند اسلامی - مثلاً در باب توحید یا نبوت - است. بهترین اشعار قدما در باب توحید و نبوت، همین مدایحی است که شعرای بزرگ ما در مقدمه‌ی دیوانها و مثنویهایشان ذکر کرده‌اند و گفته‌اند. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)
آهنگ و سبک در مداحی	توجه به موسیقی اصیل ایرانی	ما در قدیم از زبان موسیقیدانهای معروف شنیده بودیم که میگفتند موسیقی اصیل ایرانی را نوحه‌خوان و شبیه‌خوانها حفظ کرده‌اند؛ موافق‌خوان، مخالف‌خوان، علی‌اکبر‌خوان، قاسم‌خوان. هر کدام یک دستگاهی را به اینها میدادند که باید در آن دستگاه بخوانند. این موجب شد که موسیقی نانوشته‌ی ایرانی - که نه نُت داشت، نه نوشته داشت و نه چیز دیگری داشت - بتواند برسد به دست کسانی که اینها را با نُت و شیوه‌های جدید بتوانند ثبت و ضبط کنند. (۸۶/۴/۱۴)

<p>چه خواننده‌ی جلسه‌ی مداحی، ناگهان بیاید آهنگهای اروپائی را - آن هم به شکل غلط و نابلد بنا کند خواندن: سبک‌هایی که فرض کنید حالا فلان خواننده‌ی غربی یا مقلد عرب آن غربی یکوقتی خوانده، ما این را از او یاد بگیریم و بنا کنیم خواندن! که قبل از انقلاب هم متأسفانه همین کارها را کردند. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>پرهیز از تقلید غلط</p>	<p>آهنگ و سبک در مداحی</p>
<p>حالا مثلاً مداح یا خواننده‌ی ما بیاید در رادیو و تلویزیون به تقلید - آن هم غلط - آهنگ غربی یا آهنگ مجالس لُهو را در مجلس ایمان و در مجلس معنویت تکرار کند، این درست نیست؛ این غلط است. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>پرهیز از تقلید غلط</p>	
<p>نوآوری، درست؛ اما نه این جور. این مربوط به آهنگ است. البته صدای خوب را میتوان با آهنگ بد خراب کرد؛ صدای متوسط را میتوان با آهنگ خوب آرایش داد. خود آهنگ یک مسئله است. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>عدم استفاده از آهنگ بد</p>	
<p>هر آهنگ و آوازی به درد شما نمی خورد. آهنگ و آواز خاصی به درد شما می خورد، آن هم با شیوه‌ی بیان خاص مداحی. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>آهنگ خاص</p>	
<p>من شنیده‌ام در مواردی از آهنگ‌های نامناسب استفاده می‌شود. مثلاً فلان خواننده‌ی طاغوتی یا غیرطاغوتی شعر عشقی چرندی را با آهنگی خوانده؛ حالا ما بیاییم در مجلس امام حسین و برای عشاق امام حسین، آیات والای معرفت را در این آهنگ بریزیم و بنا کنیم آن را خواندن؛ این خیلی بد است. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>پرهیز از تقلید غلط ۱</p>	
<p>خودتان آهنگ بسازید. این همه ذوق و این همه هنر وجود دارد. یقیناً در جمع علاقه‌مندان به این جریان کسانی هستند که می‌توانند آهنگ‌های خوب مخصوص مداحی بسازند؛ آهنگ عزا، آهنگ شادی. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>ساخت آهنگ خوب</p>	

آهنگ و سبک در مداحی

<p>این را هم عرض بکنم که آهنگ شادی از آهنگ عزا جداست. الان معمول شده که برای روزهای عید جلساتی تشکیل می‌دهند. بنده مخالف این کار نیستم؛ بد هم نیست که دست می‌زنند. البته اگر از رادیو بشنویم - که بنده خودم گاهی از رادیو شنیده‌ام - و شعر را درست گوش نکنیم، خیال می‌کنیم دارند سینه می‌زنند! هم لحن، سینه‌زنی است؛ هم آن دستی که می‌زنند، مثل زدن روی سینه است. این چه شادی بی‌شده؟! (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>استفاده از آهنگ شاد برای اعیاد</p>
<p>اگر برای روزهای شادی، آهنگ‌های مناسب - نه آهنگ‌های مبتذل، نه آهنگ‌های طاغوتی، نه آهنگ‌های حرام - و شیوه‌های خوب انتخاب کنند، مؤثرتر و بهتر است. این طور نباشد که چون به روضه خوانی عادت کرده‌ایم، روز شادی هم که می‌خواهیم حرف بزنیم، لحنمان بشود لحن روضه خوانی. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>استفاده از آهنگ شاد برای اعیاد</p>
<p>بعضی از آهنگهایی هم که انسان گوشه و کنار میشنفتد یا به گوش انسان میرسد، آهنگهای مناسبی نیست؛ حالا گیرم که چهار نفر را هم جذب کند. نه، آهنگ باید سنگین، متین و متناسب با محتوایی باشد که شما دارید عرضه میکنید؛ خدای نکرده به سمت آهنگهای حرام و آهنگهایی که گناه است، سوق پیدا نکند. این هم خیلی نکته‌ی اساسی و مهمی است. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>سنگین، متین و مناسب بودن آهنگ</p>
<p>هر شعری، هر تصنیفی، هر ترانه و آهنگی که خوانده شد، قابل تقلید نیست. چیزهایی هست که خودش فی نفسه حرام است. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>پرهیز از تقلید غلط ۲</p>
<p>آهنگ خوب به معنای تقلید از آهنگ موسیقی‌های لهوی مصلّ عن سبیل اللّٰه نیست؛ این را توجه داشته باشید. بعضی از آهنگها، آهنگهای بدی است، آهنگهای غلطی است، آهنگهای لهوی است؛ این را نباید به وادی حرفه‌ی مداحی و خواندن مداحی کشاند. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>	<p>پرهیز از تقلید غلط ۳</p>
<p>عیبی ندارد که شکل‌های جدیدی را در خواندن و قرائت اشعار و آهنگ‌سازی‌های گوناگون ابتکار کنید؛ اما از این تشابه و تداخل بپرهیزید. البته آهنگهای لهوی مصلّ عن سبیل اللّٰه را می‌گوییم، نه حالا هر آهنگی که یک وقتی در یک مضمون دیگری خوانده شده، آن را بخواهیم منع کنیم؛ نه، آهنگهایی که لهوی است و مصلّ عن سبیل اللّٰه است؛ اینها را نباورید. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>	<p>نوآوری در آهنگ</p>

<p style="text-align: center;">نقش مداحان در حفظ وحدت و انجام اسلامی</p>	<p>عدم تحریک عصبیت های مذهبی ۱</p>	<p>یکی از چیزهایی که من بخصوص میخواهم تکیه کنم، مسئله‌ی «انسجام اسلامی» است که ما گفتیم. انسجام اسلامی یعنی عصبیتهای بین‌المذهبی مسلمانها نباید تحریک شود. شما نباید کاری کنید که عصبیت آن مسلمان غیر شیعه علیه شما تحریک شود؛ او هم متقابلاً نباید کاری کند که غیرت و عصبیت شما را علیه خودش تحریک کند. آنها همین را میخواهند. (۸۶/۴/۱۴)</p>
	<p>عدم تحریک عصبیت های مذهبی ۲</p>	<p>کاری کنند که عصبیتهای شیعه و سنی را زنده کنند. به آنها تفهیم کنند اینها شیعه‌اند؛ اینها صحابه را سب میکنند؛ اینها مقدسین شما را چنین و چنان میکنند. جدائی بیندازند؛ آنها این را میخواهند. منادی وحدت شیعه و سنی، از اولی که این فکرها پیدا شده، این چیزها مورد نظرش بوده است. یک عده‌ای چرا نمیفهمند؟ (۸۶/۴/۱۴)</p>
	<p>حفظ وحدت</p>	<p>وحدت را حفظ کنید. اگر دیدید در جامعه بین شما کسانی هستند که عکس این رفتار میکنند، آنها را طردشان کنید؛ مخالفت خودتان را به آنها ابراز و اعلام کنید؛ اینها ضرر میزنند؛ ضربه میزنند. ضربه‌ای به اسلام میزنند، ضربه‌ای به تشیع میزنند، ضربه‌ای به جامعه‌ی اسلامی میزنند. این از جمله مسائل بسیار مهم است. (۸۶/۴/۱۴)</p>
	<p>همدلی</p>	<p>تفرقه‌ی بین مؤمنین کار خدائی نیست، برای هدف خدائی انجام نمیگیرد؛ کار شیطانی است؛ کار شیطانی است. ایجاد بغضاء و کینه بین مؤمنین، فضای اختلاف را به وجود آوردن، این کار شیطان است، کار خدائی نیست. کار خدائی همدلی است. (۸۷/۴/۴)</p>
	<p>اختلاف افکنی ۱</p>	<p>شما اینجا یک شعری بخوانید، امروز هم که ویدئو و اینترنت و وسائل گوناگون انتقال پیام وجود دارد؛ عکس و تفصیلات آن برود در فلان نقطه، چهار تا آدم جاهل متعصب را تحریک کند، بیندازد به جان یک مشت زن و بچه‌ی بی‌گناه، خون اینها را بریزد. مراقب این چیزها باشید. (۱۳۹۴/۲/۱۱)</p>

<p>اینکه بنده این همه اصرار میکنم، تأکید میکنم برای اینکه اختلافات مذهبی و طایفه‌ای را کمرنگ کنید، برای این است. کسی خیال نکند که اگر ما بخواهیم نعمت این عشقی که دل‌های مردم ما را بحمدالله پر کرده و ملامال از محبت اهل بیت است، شکرگزاری کنیم و این عواطف را تحریک کنیم، راهش آن است؛ نه، اشتباه است. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>اختلاف افکنی ۲</p>	
<p>اختلاف افکنی یا تحریک عصبیتهای اختلاف افکن، مصلحت نیست؛ نه امروز مصلحت است، نه زمان امام صادق (علیه السلام) مصلحت بود؛ آنها هم جلوی ما را گرفتند. بعضی از افراد سطحی نگر به این مسئله توجه ندارند. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>اختلاف افکنی ۳</p>	
<p>عزیزان من! مردم از صدای شما خوششان می‌آید، از شعر شما لذت می‌برند، از اجرای شما - چه در مدحتان، چه در مصیبتان - دل‌هایشان تکان می‌خورد و اشک میریزند؛ اما به خود شما هم نگاه میکنند. اگر شما از لحاظ اخلاق، از لحاظ تدین، از لحاظ عفت، نمود تحسین‌آوری داشتید، همه‌ی آنچه را که عرض کردیم، به صورت مضاعف در مردم اثر خواهد کرد. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>توجه به اخلاق</p>	<p>ضرورت خودسازی مداحان</p>
<p>اما اگر خدای نکرده بعکس شد؛ مردم نشانه‌ی تزلزل اخلاقی، نشانه‌ی عقب‌ماندگی از لحاظ اخلاق و رفتار و خدای نکرده عفت و این چیزها مشاهده کنند، اثر این هنرها و زیبایی‌هایی که در کار شما هست، از بین خواهد رفت؛ این را مراقب باشید. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>تزلزل اخلاقی</p>	
<p>همه‌مان باید مراقب باشیم؛ ما عمامه‌های ما بیشتر از دیگران، گویندگان مذهبی بیشتر از دیگران، نامداران عرصه‌ی دین و تقوا بیشتر از دیگران. همه باید مراقب باشیم؛ شما هم همین طور. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>مراقبت از خود ۱</p>	
<p>شما کسانی که در عرصه‌ی دین و معرفت و امور الهی دارید کار میکنید، خیلی باید مراقب باشید؛ مراقب اخلاق، مراقب پاکی زبان، پاکی دامن، پاکی دل، پاکی دست. خدای متعال به شما کمک کند. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>مراقبت از خود ۲</p>	

<p style="text-align: center;">ضرورت خودسازی مداحان</p>	<p style="text-align: center;">نصیحت</p>	<p>امروز ما محتاج نصیحتیم. برای رشد اخلاق در جامعه، برای گسترش خلیات خوب، برای اعتلای روحیه‌ی همدلی و برادری و صفا و اخوتی که در جامعه‌ی دینی مطلوب است، احتیاج داریم به نصیحت . (۱۳۸۴/۵/۵)</p>
	<p style="text-align: center;">عبودیت ۱</p>	<p>اساس و جوهر کار، عبودیت است. من و شما هم باید از همین جاده برویم. البته این قلّه‌ها خیلی بالاست. اگر چشم ما بتواند این قلّه‌ها را ببیند، خیلی باید خدا را شکرگزار باشیم؛ چه برسد که به آن جاها برسیم؛ لیکن باید برویم؛ راه این است. این دامنه‌ها را باید به قدر قدرت و توانمان طی کنیم؛ که اگر این‌طور شد، به قدر ظرفیتمان بهره خواهیم برد. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>
	<p style="text-align: center;">عبودیت ۲</p>	<p>برادران و خواهران عزیز! من و شما باید دنبال عبودیت خدا باشیم. تمجید از فاطمه‌ی زهرا نتیجه‌اش باید این باشد. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>
	<p style="text-align: center;">توجه به خدای متعال</p>	<p>توصیه‌ی ما این است: تلاوت قرآن، انس با قرآن، انس با حدیث، آشنائی با معارف اهل‌بیت از طریق حدیث، و بالاتر از همه، توجه به خدای متعال، حفظ و تقویت رشته‌ی ارتباط قلبی با ذات اقدس احدیت، با دعا، با توسل، با ذکر، با خشوع، با نماز نافله. (۱۳۹۰/۳/۳)</p>

<p>به نیاز امروز جامعه‌ی اسلامی نگاه کنید، ببینید چقدر ملت ما، جوانها و جامعه‌ی ما در کشاکش طوفانهای گوناگون تنهاجم سیاسی و فرهنگی و انواع و اقسام تلقینات و تبلیغات، به نگاه نو، به روحیه‌ی سرشار از امید، به دل لبالب از اطمینان به آینده، فهمیدن راه روشن احتیاج دارد. این را همه باید انجام دهند؛ هر کسی به یک نحوی. و شما میتوانید سهم وافری در این زمینه داشته باشید. به هر حال، مجموعه‌های اساتید و پیشکسوتهای مداحی میتوانند کارهای خوبی انجام دهند، امیدواریم ان شاء الله انجام دهند. (۸۷/۴/۴)</p>	<p>توجه به نیاز جامعه</p>	<p>ضرورت پرداختن به مسائل روز در مداحی</p>
<p>یک نقطه‌ی اساسی هم این است که ما وضعیت کنونی انقلاب را همواره هم در یاد خودمان داشته باشیم، هم در حوزه‌ی شعاع گفتاری خودمان، تأثیر نفس خودمان را به یاد دیگران بیاوریم. (۸۷/۴/۴)</p>	<p>توجه به انقلاب ۱</p>	
<p>عزیزان من! انقلاب یک حادثه در تاریخ ایران فقط نبود؛ این یک حادثه در تاریخ جهان و در تاریخ بشریت بود. بر روی این نکته من تکیه و تأکید میکنم - این شعار نیست، این تدقیق در یک حقیقت است - که این یک حادثه در تاریخ بشریت است. هر چه زمان بیشتر بگذرد، بیشتر این حقیقت روشن خواهد شد. (۸۷/۴/۴)</p>	<p>توجه به انقلاب ۲</p>	
<p>امروز اگر چنانچه بپرسند: «آقا حرفه‌ی مداحی به چی احتیاج دارد؟»، «یکی بخواهد مداح بشود، از امروز شروع کند، چه چیزی نیاز دارد؟»، دو سه چیز را میشمارید دیگر؛ میگوئید باید صدایش خوب باشد، حافظه‌ی خوبی داشته باشد، بتواند شعر یاد بگیرد؛ البته روح هم داشته باشد. یک انسانی با داشتن حافظه‌ی خوب و صدای خوش، میتواند بشود یک مداح. به نظر ما این کافی نیست. شما به مداح به چشم یک معلم نگاه کنید که میخواهد چیزی را به مستمع خود تعلیم بدهد. همه‌ی شماها این صلاحیت را دارید. هیچ کس را از این دایره نباید بیرون کرد. هر که شوق این کار را دارد، بسم الله، خیلی خوب است؛ اما صلاحیتش را در خودش به وجود بیاورد. (۸۹/۳/۱۳)</p>	<p>احراز صلاحیت</p>	<p>توصیه به جوانهایی که می خواهند وارد عرصه</p>
<p>به جوانها توصیه میکنم شیوه‌های پیشکسوتها را بکلی کنار نگذارند؛ دست نکشند. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>توجه به شیوه پیشکسوتها</p>	<p>مداحی بشوند</p>

<p>من با نوآوری موافقم؛ نوآوری هیچ اشکالی ندارد؛ اما اگر بخواهید در این نوآوری کمال پیدا کنید، بایستی این نوآوری در امتداد شیوه گذشتگان باشد. «العلی محظوره ألاً علی من بنی فوق بناء السلفی». یک طبقه ساخته‌اند، شما روی آن طبقه یک طبقه بسازید؛ دیگری بیاید روی آن طبقه‌ی شما یک طبقه بسازد؛ آن وقت بناء میشود مرتفع. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>نوآوری در امتداد شیوه گذشتگان</p>	<p>توصیه به جوانهایی که می خواهند وارد عرصه مداحی بشوند</p>
<p>محسنات اساتید، پیشکسوتها و کسانی را که در این کار از شما یک پیراهن بیشتر پاره کرده‌اند، یاد بگیرید و چیزی بر آن اضافه کنید. شیوه‌های جدید، این‌جوری درست بشود، خوب است. (۸۶/۴/۱۴)</p>	<p>اضافه کردن به شیوه پیشکسوتها</p>	
<p>در بین شما عزیزان بحمدالله هم پیشکسوتها هستند، هم جوانها هستند، استعدادهای خوبی هم وجود دارد. در میان شما، گل‌های پرطراوت نوری من مشاهده میکنم، که توانسته‌اید خوب وسط میدان بیائید و جای خالی گذشتگان را نه فقط پر کنید، بلکه برتر و بهتر از آنها - ما خیلی از گذشتگان را هم دیدیم - حرکت کنید. (۱۳۹۲/۲/۱۱)</p>	<p>پر کردن جای خالی گذشتگان</p>	
<p>اگر ما خطایی انجام دهیم، خطای ما مثل خطای مردم عادی نیست؛ سنگین تر و سخت تر است. اگر ما خدای نکرده کسی را به وادی ضلالت و گمراهی انداختیم، با عمل مشابه دیگری تفاوت دارد. مداح‌ها بدانند چه می‌خوانند و چه می‌گویند. (۱۳۸۴/۵/۵)</p>	<p>پرهیز از خطا در خواندن و گفتن</p>	<p>آسیب های مداحی</p>
<p>امروز هم پول می‌دهند و می‌گویند به ابتدال بکشید و اسلام را قذح کنید و اهل بیت را مورد مذمت قرار بدهید و شیعه را خراب کنید. (۱۳۶۸/۱۰/۲۸)</p>	<p>ابتدال</p>	
<p>مبادا پانصد نفر، هزار نفر، گاهی ده هزار نفر در جلسه‌ای جمع شوند و یک ساعت برای آنها نغمه‌سرایی شود؛ اما چیزی به آنها داده نشود. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>	<p>استفاده از مدح‌های نابجا</p>	

<p>گاهی کلمات مدح آمیزی از ائمه علیهم السلام پشت سر هم می آوریم که نه درست مستمع به عمق این کلمات می رسد، نه با فهمیدن آن کلمات چیزی بر معرفت او اضافه می شود. اینها ارزش چندانی ندارد. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>	<p>استفاده از مدح های نابجا</p>	<p>آسیب های مداحی</p>
<p>چیز دیگری که بنده در بعضی از خوانندگان جلسات مداحی اطلاع پیدا کردم، استفاده ی از مدح ها و تمجیدهای بی معناست، که گاهی هم مضر است. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>	<p>استفاده از مدح های نابجا</p>	
<p>از برخی تعبیرات درباره ائمه (ع) نباید استفاده کرد ، اینها سبک است. (۱۳۸۰/۶/۱۸)</p>	<p>استفاده از تعبیرات سبک</p>	
<p>چنانچه مداح و خواننده ما و ستایش گر اهل بیت (علیهم السلام) از کسانی که خودشان غرق در حیرت و بدبختی اند - وادی هنری غرب، بخصوص هنر موسیقی شان که به ابتذال کشانده شده - و در وادی حیرت و سردرگمی شیطانی و نه حیرت رحمانی هستند، این کار شریف و پاکیزه و مقدس را الگوگیری کرد، این کار ناسزاوار است؛ کار ناشایستی است. (۸۷/۴/۴)</p>	<p>تقلید نابجا</p>	